

steren erklærer Bilagene for bindende, er det det Samme, som om de stode trykte i selve Finantsloven, men derom foreligger nu ikke noget aldeles Utvivlsomt fra Ministeren; der er gjort Undtagelser, som ikke ere nøjagtigt fastsatte, og altsaa kan den kommende Revision ikke nøjagtigt vide, i hvilken Henseende den skal gøre Bemærkninger, i hvilken ikke. Det vilde derfor have været ønskeligt, om Finantslovsforlaget havde været affattet paa en saadan Maade, at Krigsministeriet fra Begyndelsen af havde holdt sig for Die, hvorfor det meente i Enkeltighederne at kunne gøre Rede for, til hvilke Bevillinger det kunde binde sig til, og til hvilke ikke, men i Betragtning af de særegne Vanskeligheder, Krigsministeren har havt at kæmpe imod ved Udarbejdelsen af det første Budget, og i Betragtning af de pienhyllige Bestræbelser fra Ministerens Side for at imødekomme de berettigede Forbring, Rigsdagen i saa Henseende maa stille, har Udvalget eenstemmigt meent, at der var Anledning til at sætte sit Haab i saa Henseende til den nærmeste Fremtid, og at turde berolige sig ved, at der, saaledes som Sagen er greben an af Ministeriet, høist sandsynligt inden lang Tid vil komme en fuldstændig klar og fyldestgjørende Regnskabsaflæggelse. Udvalget har derfor ikke stillet noget Forslag om nogen Forandring angaaende den Form, hvori Bevillingerne nu foreligge i Finantslovens § 22. Det vil sees, at de til dette Afssnit stillede Endringsforslag alle ere stillede af Krigsministeren; Udvalget har ikke følt sig opfordret til at stille noget Forslag, med Undtagelse af, at et enkelt Mindretal af Samme har stillet det Forslag, der under Nr. 2 er betegnet som Forslag til Konto B. Uagtet der ved 2den Behandling blev vedtaget flere Forslag, om hvis Rigtighed Udvalgets Fleertal nærrede stor Tvivl, har det dog ikke følt sig opfordret til at stille Forslag i saa Henseende til 3die Behandling, navnlig ledet hertil af en Bestræbelse efter saavidt som muligt at undgaae disse gjentagne Debatter og Afstemninger ved 3die Behandling, som vi formene ikke alene ere trættende, men endog skadelige for Thingets Virksomhed i finantsiel Henseende. Det har derfor just ikke været os hjært, at Ministeren har troet at maatte stille saa mange Endringsforslag, hvoraf

flere angaae mindre betydelige Ting, og hvoraf nogle angaae saadanne Punkter, med Hensyn til hvilke der under 2den Behandling forelaa en fuldstændig og klar Afstemning efter en temmelig udførlig Debat; men da Krigsministeren har stillet disse Forslag, anseer jeg det for min Pligt at gøre Rede for, hvorfor Udvalget ikke har kunnet tiltræde adskillige af dem. — Det vil erindres, at Forslaget under Nr. 19 er afgjort. — Angaaende det Forslag, der er stillet under Nr. 20 om Friboliger ved Skjæffstolen, skal jeg bemærke, at det allerede under 2den Behandling blev afgjort, at man ikke kunde gaae ind paa at bevilge Noget i saa Henseende. Der er senere forelagt Rigsdagen et Forslag til Andretning af en Skjæffstole i Hørsholm, men jeg tillod mig allerede ved forrige Behandling at betegne denne Foranstaltning som en, om hvis Rigtighed jeg for mit Vedkommende havde store Tvivl. Denne Sag vil i alt Fald komme for ved en senere Leilighed, og det forekommer Udvalget, at der, i alt Fald indtil denne Sag er afgjort, ikke kan være Spørgsmaal om at bevilge den Sum, der er opført til en Volig for en Lieutenant som Værer ved Skjæffstolen, eftersom det er aldeles usikkert, om Skolen vil blive forlagt til Hørsholm eller til et andet Sted. — Forslaget under Nr. 21 er et nyt Forslag fra Krigsministeren angaaende Beslagsmedes Udbannelse, og Ministeren har i Bilag Nr. 16, hvori der er gjort Rede for Forslaget, meddeelt, at man har forglemt at beregne Lønninger o. s. v. til de Elever, deels af Rytteriet og deels af Artilleriet, som skulde uddannes til Beslagsmede. At en saadan Udbannelse bør finde Sted, kan der ikke være nogen Tvivl om, og det er heller ikke derfor, Udvalget ikke har kunnet tiltræde Forslaget; men det har meent, at Krigsministeren allerede i den givne Bevilling havde tilstrækkelige Midler til dette Siemed. Udvalget har nemlig meent, at naar Hærloven siger, at saa og saa mange Elever af Rytteriet skulde, efterat den første Udbannelse er tilende, blive tilbage i Garnisonen, indbefatter dette ogsaa dem, der skulde uddannes til Beslagsmede, men ved nu at indbrømme Lønning til dette mindre Antal Elever — der er ikke Tale om mange — vilde man gaae ud over, hvad Hærloven fast-